

DEVET

Sled vseki nov neuspeh bjagah nazad v studentskoto geto, kydeto zhiveeha podobni na men mladezhi, koito mozheha da ocenjat stojnostta na porazhenieto mi, zashtoto sami minavaha mosta i rekata sys syshtite namerenija i otnovo se vryshatah kato men, s nesvyrshena rabota, s pylni ochi i gladni syrca.

Ogromnata dupka na obuvkata mi zapochvashe da syshtestvuva, shtom stypeh vyrhu celinata na Novi Belgrad, neshto syvsem estestveno - imashe i s po-neuteshimi dupki po podmetkite, i po-zakyrpeni pantaloni, i s po-tyнки palta na vjatyra imashe. Naj-nakraja stigah u doma, sred svoi, sred bratja izgnanici. Te me priemaha za svoj, bjah samo edin ot njakolkoto hiljadi mladezhi, koito pridavaha s goli ryce oblik na zhivota si. Namirah se v selishte, kydeto po-goljam pozor e da imash, otkolkoto da njamash.

Moite dvajset godini gorjaha s plamenna omraza i zhelanie da si otmystja. Esnafi, pazete se! - provikvah se kym osvtenata fasada na grada, kojto ozarjavashe horizonta otvyd rekata, dokato bjagah ot srednoshtnite komisii prez balkona na tretija etazh. Bjah si u doma i bjah shtastliv. Imah pet cigari v dzhoba i svoja Modiljani. Oshte malko i shte kipne chajat na kotlona, njakoj shte donese kraishtnik, ostanal ot vecherja, shte ima i pryzhki, tvyrdi kato dyrvo, shte byde nosht i shte bydem zaedno.

Vryshtajki se noshtem v Studentskija grad, svarvah vinagi razlicni hora na trite krevata v stajata na Ale.

Taka edna nosht, na vratata, bez da chuka, se pojavi mladezh s velikanski ryst. Murgavoto mu, obgoreno lice beshe pokrito s gysta cherna brada. Prilichashe na Hristos. Vze, bez da pita za razreshenie, po edno odejalo ot onezi, koito lezhaha, omota se, i legna na poda do radiatora, kojto svistejki izpuskashe para.

- Az sym Pyrkos Drumski - kaza. - Poet sym. Iskam da spja.

Sutrinta sybra knigite si bez korici, izpisanite si hartii, i si zamina mylcheshkom ot nashija zhivot.

Prez cjalata тази nosht stajata ni beshe pritisnata ot mrachnoto mu tulovishte. Tozi klet bednjak hyrkashe nasyn, skycashe sys zybi i skachashe, bylnuvajki.

Pisheshe nezho kato momichence.

Druga nosht, sled kato se shmugnah v krilo "F", zavarih nepoznat mladezh, kojto cheteshe kraj tenekiena kutija na kotlona, v kojato se vareshe glava luk. Nadniknah v knigata: Lotreamon na frenski!

- Tova e stvashno - kaza, predlagajki mi polovin luk i glytka topla voda. - Sled tova mozhesh da ne se hvanish cjal den...

Tyrkaljashe "r"-to i imashe zavejan pogled na fantazjor, na kogoto zhivotyt vse prekysva videnijata. Narichashe se Komnen. Roden iz planinite nad Kolashin, CHerna gora. Beshe ot roda na ludite, koito, za da si nalozhat dobrovolno zatochenichestvo v Studentskija grad, strizheha glavite si "nula nomer". Belgrad, izglezhda, silno gi privlichashe, ta se plasheha, che njama da vzemat izpitite, che shte se poddadat na primamlivata pesen, kojato dostigashe ot onazi strana na Sava. Vyzpiraha se sami po prost nachin - strigane do kozha, i s

meseci ostavaha v rajona na blokovete. Prilichaha na sekta ot dobrovolni zatochenici s rybestite si glavi, po chiito cherepi se vizhdaha belezi i shevove ot starija kraj. Prismivaha se sami za svoja smetka, primireni sys sydbata na pleshivci, na koito vseki po-silen, minal kraj tjah, im praveshe "zapalka" za kysmet.

- Tova e stvashno - kaza Komnen, tyrkajki se po temeto.
- Sled tova ti izvastva mnogo po-gysta kosa...

Podigravahme se na ljubovta mu kym iztynchenata frenska literatura. Madam djo Stal, Alfred djo Vini, Madam djo Sevinie, Mjuse, Lotreamon... Narichahme ljubimcite mu pedalski puntjori, a toj gi zashtitavashe do posledna kapka kryv s blagodushieto na kastriran sveshtenik, proshtavajki ni za obidite, nanesen mu poradi nevezhestvo.

Komnen spadasho kym prishylcite, koito priemaha zhivota v Studentskija grad kato edinstvena vyzmoznna dejstvitelnost: tvyrde rjadko minavashe prez mosta i rekata. Praveshe tova, kakti i mnozina seriozni mladezhi (kakvito vse pak bjaha povecheto mladezhi v Studentskija grad), samo togava, kogato otivashe na izpiti ili na zadylzhitelni chasove, sled koito prepodavateljat dava podpis v knizhkata. Sviknal beshe s legloto si v ygyla, s knigite si i s kupchinata rechnici. JAdeshe v menzata, kydeto hranata beshe mnogo po-bogata i raznoobrazna ot onazi u tjah, v planinite. Togava oshte ne mozheh da znam: Komnen grizhlivo podgotvjat preselenieto na dushata si v otechestvoto na poetite, koito narichahme pedita. ZHiveejki kato otshelnik, prekysnal vsichki vryzki s rodnini i roden kraj, bez da se opitva da syzdava novi tuk, v Belgrad, toj ot den na den vse poveche stavashe vytreshen emigrant, lichnost, prenesena vyv vremeto.

Gorkijat Komnen njamashe s kakvo da ni vyrne chaja i kljopachkata, osven s knizhkite, s koito go snabdjavaha starite dami ot frenskata chitalnja. Ponjakoga mu se struvashe, che sme

dostatychno dobri i izpylneni s doverie, ta se opitvashe da ni prochete po njakoj stih ot onezi, koito naj-mnogo obichashe. Izrichashe gi nabozhno, pitajki se vytreshno, ne hvyrlyja li biseri na svine. Vsichki takiva opiti zavyrshvaha kato go vzmahme na obsht podbiv. ZHestokoto ni chuvstvo za humor ne znaeshe sychuvstvie. Nishto tuk, estestveno, ne ni beshe dostatychno svjato, ta zatova kletijat Komnen se ottegljashe obiden v svoja ygyt na krevata, obryshtajki lice kym stenata i vlazhnite petna, v chijato geografska karta, nachertana ot plesenta, mozheha da se otkrijat strani, iz koito se razhozhdat iztyncheni dami i galantni gospoda. V tova Komnenovo lichno Vato vyrhu stenata na staja sto shejset i sedem njamashe prostaci, huligani, nito grabezhi, nito shibane.

Interesno, che Komnen nikoga ne spomenavashe rodnija si kraj. Tam verojatno otdavna go bjaha oplakali i otdelili kato cherna ovca, zaradi vrodjenja zhenski fines i nesposobnost da vleze v krak i prieme rodovite pravila za povedenie na myzhete. Syvsem sam i bez vsjakakva pomosht, pravjavjal taka pyteka do svoja bljan, s kojto se zarazil koj znae kyde i kak: mozhe bi v selskata biblioteka v denja, kogato sluchajno popadnal na Antologijata na frenskata poezija, ili togava, kogato e bil podveden ot iziskanoto fyflene na uchitelja po frenski, chieto pyrvo rabotno mjasto bilo v Kolashin.

I kogato edna sutrin na 1960 g. zakrachil po perona na gara Sen Lazar, bil naj-setne v istinskata si rodina, ot kojato go otdeljaljo izgnanichestvo ot dvajset i chetiri godini. Veche bil vyv Francija! Ne se vurnal, dori kogato mu syobshtili, che umrjal bashta mu. Stanal edin ot naj-avtoritetnite parizhki slavisti, a avtoritetnijat "Mond" go kani ot vreme na vreme da pishe, kogato u nas stavat golemi byrkotii. Komnen togava pishe za JUGoslavija blagosklonno, sjakash se otnasja za njakoja ekzotichna i malko diva strana ot Centralna Afrika.

V Parizh go narichat Comnen Le Doux!

Komnen ne obichashe Mima Lashevskaja.

Obizhdashe go tova, che navsjakym tja se chuvstvashe kato u doma si, ta zatova skrivashhe lice zad raztvorena kniga ili momentalno izlizashe ot stajata, namykvajki galoshite si na boso.

Znaehme, che prez cjaloto vreme, dokato Mima stoeshhe v stajata ni, Komnen skita po pustite poljani okolo Studentskija grad ili skuchae na njakoj masa v studenata menza i gleda vtrencheno kak zhenite mijat betona sys zaledeni parcali. Vryshtashe se chak sled kato Mima si e otishla. SHTom vlezeshhe v stajata, otvarjashe prozoreca, nezavisimo ot vremeto navyn. S razshireni nozdri presledvashe ostanalite Mimini aromati i opravjashe izmachkanija si, spored nego, verojatno, oskvernjen krevat. Iztryskvashe odejalata, izpyvashe charshafite, chisteshe nevidimite troshici i vlakynca, kato che li iskashe napylna da unishtozhi i poslednata sleda ot Miminoto prisystvie sred nas.

Nikoga ne kaza losha дума za neja, no, sydejki po vsichko, Komnen beshe edinstvenoto zhivo syzdanie sred horata, kotkite, kuchetata, nasekomite i pticite, napylna ustojchivo na magnetizma, s kojto tja privlichashe i zavladjivashe vsichko, s koeto se e zapoznala.

Mima inache se pojavjivashe syvsem neochakvano pod krilo "F", vinagi njakak si promenena, kato nova. Ot tretija etazh edva ja poznavaah. Idvashe ot dyzhd na vjaty, syvsem nepredvideno. Ponjakoga ne ja vizhdahme i po cjal mesec, a vednaga sled takova dylgo otsystvie se pojavjivashe pet vecheri podred i izsvirvashe signala si pod paviliona, skritya ot klonite na mladata akacija.

Mislja, che sym v systojanie da napisha cjal trud za vsichki vidove podsvirkvanija, s koito si sluzhi mladezh ta v Belgrad ili pone si e sluzhila po moe vreme (shte zapitate, razbira se, koe e tova *moe* vreme? Eto otgovoryt: struva mi se, che to e onova vreme, kogato mnogo se smeehme, chesto bez vsjakakyv povod!).

Az naistina ne znam, dali dneshnata mladezh izpolzva podsvirkvaneto kato signal. Sklonen sym kym ereticheskoto symnenie, che dnes te se povikvat s klaksonite na avtomobilite ili prosto si telefonirat. A mozhe bi se otkrivat chrez njakakva telepatichna vryzka - imam pred vid, che stojat i mylchat, a togava se otbiva njakoj, kojto im trjabva, ako izobshto im trjabva. Iskam da kazha, struva mi se, che dneshnite mladezhi se sybirat na njakoi mesta po njuh i predimno mylchat, raztjagajki dyvkite si.

No njakyde prez vtorata polovina na petdesette godini, mladezhyt, vyrvejki po ulicata, kracheshe prez dzhungla ot naj-razlichni podsvirkvanija. Vinagi mozheh da otkrija prijatelite si chrez nashija signal - kratka dzhaz-fraza, kojato ot vreme na vreme izsvirvah po pytja ot Zeleni venac, kydeto spiraha avtobusite ot Novi Belgrad, do "Slavija", minavajki vinagi ot ljavata strana na ulicata. Puskah signala si vyv vyzduha, dokato ne chueh otgovor - syshtoto podsvirkvane, a togava sledvaha vse po-chesti podsvirkvanija, dokato njakoj ot *nashite* naj-posle ne izpluva pod nosa mi. Prodylzhavahme zaedno, ne prestavajki da svirkame. Za kratko vreme kym nas, edin po edin, se prisyedinjavaha i ostanalite ni prijateli.

Po tova vreme mozheh da razpoznaja okolo petdesetina razlichni podsvirkvanija-shifri. Momchetata ot Dushanovac, naprimer, si sluzheha s protocheno podsvirkvane: prilichashe na yperkut, beshe divo, pylno sys zaplaha i predskazvashe svetkavichen i zhestok pobjoj, kato mylnija - pryskane na kryv po

bjalata praznichna riza, hripkav zvuk na razparjasht se rever, kyntene na stypki pri bjagstvo. V tova podsvirkvane imashe neshto ot lukavostta na pokrajninite.

Ot druga strana, momchetata ot centyra imat glezливо i prevzeto podsvirkvane. Kato pochne, trae dylgo i zavyrshva sys slozhen piruet. Pri tova, sviri se njakak syskashto, prez zybi, i se stiga do mekotata na blok-flejta.

Dorcholci pyk majstorski podsvirkvat, v syshtnost sykratena tema ot pesenta "Dojdi, Mile u nash kraj, pa da vidish shto e raj...", dokato momchetata ot Zvezdara si sluzhat s podsvirkvane, koeto se postiga sled kato s dvata pokazaleca se drypnat nastrani yglite na ustata. Tova e sravnitelno zversko podsvirkvane, koeto puka typanchetata, ednoobrazno i bez vsjakakva muzikalna fantazija, no s izvestna nostalgija, kojato navjava otkym tozi belgradski hylm.

Po podsvirkvanijata e tvyrde lesno da se razpoznajat i prishylcite ot provincijata. Te donasjaha sys sebe si i neshto ot melodichnostta na svoite ulici. Stilyt im na podsvirkvane beshe svenliv i kato che li malko plah: svirkaha, za da progonjat straha, che sa se ozovali sami v goljamata nepoznata reka, kojato gi nosi po stolichnite ulici; svirkaha za vseki sluchaj, nadjavajki se, che taka shte se natyknat na njakoj svoj zemljak.

Navalicite pred kinata predstavljavaha syshtinski kosheri ot naj-razlichni podsvirkvanija. Tezi podsvirkvanija preduprezhdavaha za prisystviето na civilen agent, kojto lovi gratischiite, te bjaha otchajani SOS kym momicheto, koeto zakysnjava, ili zov za pomosht - izsvirena porychka na prijatelja, kojto veche se e priblizhil do sveshtenija otvor na kasata: "Kupi oshte dva bileta v partera!".

Tezi svireshiti shifri za mene sa naj-trogatelnata zvuchna fauna na grada. Po selata malko se sviri; tam horata se vikat,

zashtoto znajat, che sa sami na svoja teritorija i che njama nikakva opasnost da se izgubjat, da se smesjat s drugite.

I Mima Lashevskaja imashe svoj nachin. Tova ne beshe obiknovenoto podsvirkvane na mafijata ot nejnija kraj na Senjak, podsvirkvane, koeto v syshtnost beshe oprosten i znachitelno oblekchen uvod v melodijata ot filma "Momcheto s trompeta". Nejnijat signal se systoeshe samo ot dva tona, beshe naiven kato detska pesnichka i tvyrde napodobjivashe zova, s kojto malkoto gylybche moli gylybicata za kljopachka. Mima nikoga ne se nauchi da sviri porjadychno. V podsvirkvaneto beshe chist amatjor, no az obichah nachina j, zashtoto v nego imashe njakakva tiha tyga i bojazyn, che shte byde izostavena. Segaj, dokato se opitvam da si spomnja kak zvucheshhe tova Mimino podsvirkvane i izduvam ustni nad pisheshtata mashina, palejki koj znae koja cigara, mi se struva, che v nego imashe i mynichko pokana za shibane, po-tochno kazano, neshto, koeto e kato gyba, natopena v sladki obeshtanija po otnoshenie na svaljaneto.

V kakvato i da bilo navalica ot zvukove (kojato ne se izmerva v decibeli, a s pozharnikarski orkestri i tankov grohot, kato naj-malki edinici), mozheh, kydeto i da bilo i na koeto i da e mjasto, da chuja tihija j zov i da trygna po posoka kym iztochnika na tova svirkane - dve bledotemenuzhi ustni, zad koito nadnichaha prednite zybcheta (Mima, sydejki po zybite j, prez detstvoto si e papala paleca. Kato na syvsem samo dete v semejstvoto, palecyt j e bil naj-dobrijat prijatel, kato ne se smjata edin prilichno oryfan zaek bez ljavno oko, kojto i segaj klechi na naj-gornija raft na garderoba, sred prazni burkani ot sladko i dva prastari emigrantski kufara, na Senjashka ulica).

Koeto e naj-stranno, kolkoto i da e dalechno, Miminoto podsvirkvane e v systojanie tutaksi da me sybudi i ot naj-dylbokija syn. Izglezhda, che podsvirkvaneto na Mima

Lashevskaja ima točno tolkova treptenija v sekunda, kolkoto sa neobhodimi da syvpadnat s evstahievata mi tryba i ostanalite raboti ot srednoto mi uho, podobno na tova, koeto se govori, che točno uluchenijat ton, predizvikan ot udar na srebyrna lyzhichka o ryba na kristalna chasha mozhe ponjakoga da razrushi i naj-golemija zhelezen most. Kogato govorja za chestotata na treptenijata v edno Mimino podsvirkvane, umishleno izbjagvam da kazha: *i ne samo podsvirkvaneto j, no i vsichko ostanalo!*

Sluchvalo mi se e mnogo pyti naprimer, sled kato sym si pomislil, che shte e dobre, ako sreshtna Mima, da naletja na neja sled pet minuti, a samata Mima mi razkri vednyzh, che vinagi *se pojavjavam*, točno kogato pozhelae tova. Mozhe bi go kazva samo za da mi stane prijatno i za da namali revnostta mi kym Ale - mozhe bi - koj znae? Vse pak tova e hubavo i, eto, presovam v lichnata si kniga-herbarij, v kojato pazja njakoi lekoviti Mimini bilki, tova neshto s pojavjavaneto.

I taka, edna nosht na 1958 g. usetih v synja si, che pod stajata ni neshto se sluchva. Mima ne se beshe pojavjavala poveche ot chetiri meseca i postepenno bjahme zapochnali da ja zabravjame. Izljazoh bos na balkona da izpusha edna cigara i podsvirkvaneto se povtori ot novo. Dolu, syvsem dylboko v noshtnata sjanka na paviliona, Mima svireshhe signala si!

Sybudih Ale i, preskachajki po chetiri stypala, iztichahme dolu, navlichajki ticheshkom puloverite si na golo. Kogato si mislja za onezi dni, nikak ne moga da si predstavja kak sym uspjaval taka byrzo da se obleka i obuja. Za vsjako svoe izlizane sega, kolkoto i neznachitelno da e, habja naj-malko chetirijsetina minuti, dokato ot liceto si i cjalostnija si vid ne napravja neshto shto-gode ponosimo. Tuk spada, estestveno, zadylzhitelnoto brysnene (chesto dori i dva pyti na den), otchajanite opiti da priveda v zhelan red kosata si ili tova, koeto

e ostanalo ot neja; sled tova idva oglezhdaneto na systarenoto lice, mychnoto izsledvane pred ogledaloto s probljasyk na spasitelna misyl, che krushkata v banjata e postavena točno taka, che kosata mi edinstveno nad sobstvenata mi mivka da izglezhda proredena, a liceto pokrito s brychki. Pri njakoi drugi osvetlenija pyk se laskaja, che izglezhdam syvsem privlekatelno!

Vprochem, po vremeto na Mima, shtom izskocheh izpod zavivkite, zapochvah tutaksi da *zhiveja*! Ne znam kakyv e tozi punt i kyde se krie greshkata, osven ako ne e chudoto na mladostta, koeto ni preobrazjavashe ot den na den, dokato neshtata ne trygnaha po nanadolnishteto.

Mima, znachi, otново izpluva pod paviliona ni, makar che veche pochti ja bjahme preboledovali. Ot vreme na vreme ja vizhdahme na ulicata (vinagi byrzashe nanjakyde i ni mahashe ot otsreshnija trotoar: "Hej, trjabva da se syberem, a?"), a vednyzh dori ja vidjahme vyv "Vecherne novosti" na srednata stranica: beshe oblechena v proleten kostjum ot tuid "ala Koko SHanel", neprinudeno oblegnata na vespa, chieto kormilo dyrzheshe njakakyv nabit tip. Otdolu pisheshe, che "rodnata konfekcija se grizhi za svoite kupuvachi i тази prolet na pazara shte izljazat goljam broj novosti, kakyvto e i tozi ocharovatelyn kostjum, proizveden izcjalo ot nash plat".

CHast ot тази kolekcija ot 1958 g., kojato Mima otkupila na polovin cena, sega se pazi ot Evgenij Lashevski, bashta j, v kyshtata mu v Senjak. V tozi garderob visjat i dve rokli "bejbidol" s beli zhaba okolo vrata, edno zimno palto s prekaleno shiroka jaka, kakvato se noseshe po onova vreme, kaktto i desetina fustana - "zhuponi". Kogato se otvorjat skycashtite krila na garderoba ot limoneno-zhylto dyrvo, lyhva te vonja ot praholjak i naftalin. I neshto ot Mima ima oshte v tozi muhljasal garderob; njakakva nejna usmivka, sladko ohkane, otmjatane na kosata nazad, neshto takova... Na dolnija raft sa obuvkite j. Dva

chiftni niski černi mokasini od velur - model, kojto momičetata narichaha "tufli" i njakolko razesheni obuvki s mnogo visoki tynki tokcheta. Kakto i drugite ruski emigranti, starijat Lashevski trudno se razdeljashe s nepotrebnite veshti. V kyshtata mu vsichki predmeti sa zaviti s kalyfi: radioto, fotjojlite, divana, balalajkata, kafeza za kanarcheta. Dokato sedjah sys starija Lashevski, si pomislih: "Tuk lipsva samo edna debela proskubana kotka. I da byde sivo-zelena". Tochno v tozi moment izskyrca vratata i - poznajte koj se shmugna prez neja!

Nikoga ne sym useshtal tolkova Miminata blizost, kakto onzi sledobed vyv vilata "Mon repos" v Senjak. Stomahyt me zabolja ot kopnezh, dokato se vzirah v raztvorenija garderob i vdishvah mirisa na 1958.

(Za onezi neverni Tomi, za koito ne sa dostatychni detaljnite mi opisaniya na Mima Lashevskaja, pazja izrezkata ot vestnik i tja e vinagi na tjahno razpolozhenie, makar che, blagodarenie na mytnata fotografija, losho izrabotenoto klishe i nevyzmozhnoto otpechatvane, Mima edva se razpoznava na neja - liceto j e zatymneno, a edinstveno motopedyt "vespa" e syvyrsheno jasen!).

A тази vespa prinadlezhesho na njakoj si Mishel Balkanski, veren Mimin pridruzhitel prez njakolko vylnuvashti meseca na 1958. Tova beshe tretata vespa v Belgrad (pyrvata pritezhashe g-n Sava Martinovich, diplomatcheski sluzhitel, vtoriga - izvestnijat SHishko, kurier na japonskoto posolstvo).

Mishel Balkanski, mlad debelanko s tlysti černi meksikanski mustaci, beshe sin na starija Balkanski, prochutija kompozitor, kojto sybral, obrabotil i *muziciral* bugarchici i gi izpylnil pri otrivaneto na jugoslavskija pavilion na Vsesokolskija sybor v Praga prez 1925 g. pod kartinata na Vlah Bukovac "Starite slavjani idvat na Balkanskija poluostrov". Neposredstveno sled osvobozhdenieto prez 1945 g. kompoziral

pyrvite masovi pesni, mezhdu koito "Poveche stomana na glava ot naselenieto", kakto i himna na metalurga "Cyfti, cyfti, cherna metalurgijo!". Ot njakogashen pridvoren muzikant, starijat Balkanski iznenadvashto leko stanal naj-prochutija aranzhor na narodni pesni s kreshtjashta orkestracija. Po priemite lakomo izgyltval ogromni kolichestva slatkishi, kym koito imal slabost, ta zatova posle u doma si povryshtal po klaviaturata nesmljani parcheta ot pandishpanena torta kato SHopen, kojto bylva kryv vyv filma "Poloneza". Edinstvenijat mu sin zasipal Mima s obeshtanija, vecheri, cvetja i frenski parfjumi, chakajki kato pes na nejnija ygyl sys zapalena vespa. Vednyzh, kogato Mima ot systradanie mu otstypila, tozi impotenten debelanko civrel kato malko dete zaradi tova, che izobshto ne moglo da mu stane. Taka, gol, kakto go e rodila majka mu, prilichal na zheliran ohljuv, dokato golata Mima igraela bugi-vugi po skypocennija "Stenuelj" na bashta mu i ot nevnimanie syborila gipsovija bjust na Ludvig van Betoven, kojto se prysnal na milion parcheta. Mishel Balkanski objasnil na Mima neuspeha si s izvestnoto izrechenie, che "tova e tyj, zashtoto mnogo ja zhela!", ta sled tova se omotal v dantelenata zavesa i sam zatancuval okolo neja!

Beshe edin i polovina prez noshtta, kogato iztichahme ot stajata i vidjahme Mima da klechi v trevata, pregyrnala dve knizhni kesii, v koito imashe zahar kristal.

- Vizhdate li - kaza tja тази nosht, - ponjakoga mi se struva, che imam more ot prijateli v grada, no kogato zapochna da gi proverjavam, se okazva, che vsichki sa samo chisti pedita. Bas dyrzha! Ne se jadosvate, che vi sybudih, nali?

Mima nikoga ne ni izdade za kakvo imashe tolkova zyb na Mishel Balkanski (tja podarjavashe na horata tolkova svedenija za sebe si, kolkoto sama zhelaeshe da se znae), no trjabva da e imala dostatychno osnovanie za otmyshtenie, shtom

tolkova uporito tyrseshe тази nosht mjestoto, kydeto e parkiral svojata vespa.

Tyrsehme, znachi, zelenija mu motociklet sys zalepena chetirilistna detelina na kalnika - naj-skyptoto neshto na razglezenija debelanko, kakto v narodnite prikazki se tyrsi skritoto syrce na Bash-CHelik zad sedem moreta i sedem planini. Naj-posle, predi razsymvane, otkrihme vespata pred hotel "Metropol". S dvizhenie na profesionalist Mima otvyrtya kapachkata na rezervoara i izsipahme dve kila zahar kristal vytre. Po tova vreme oshte ne znaeh, che po tozi nachin naj-sigurno se ubivat motocikleti, no predpolagah, che Mishel Balkanski shte iztyrpi strashni myki, dokato vyzkresi ljubimata si mashina.

- Izbrah vas - kaza tyrzhestveno Mima, - zashtoto edinstveno vie dvamata ste dostatychno ljudi, za da napravite tova! Vie bihte napravili vsichko za men, nali?

Ot kraj vreme za mene e tajnstveno idvaneto na proletta v Belgrad. Vecherta jasno vizhdate, che klonite na dyrvetata po ulicite sa goli, bez nito edna pypchica, a sutrinta vsichko veche e zeleno, koronite sa gysti i shumoljat na lekija aprilski vetrec. Koga se sluchva vsichko tova, koga dyrvetata se razlistvat i dali za takova neshto e dostatychna samo edna nosht?

Prez тази nosht prisystvah na aprilskoto probuzhdane za pryv i posleden pyt v zhivota si. Nikoga predi tova i nikoga pokysno ne uspjah da se ozova na ulicata točno v momentite, kogato dyrvetata se razpukvat. Bih se zaklel, che chuh i njakakva tiha muzika, synlivo zhuzhene ili neshto takova, no ne smeja, zashtoto nikoj njama da mi povjarva. Vse pak na sledvashtoto utro proletta ne me iznenada. Znaeh, che tja dojde prez noshtta, kogato ubihme vespata na Mishel Balkanski.